

P 902041

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord
behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niet in januari en augustus)

57ste jaargang nr. 5 - juni 2013

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen
V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

België-Belgique
P.B. - PP
2800 MECHELEN MASSPOST
BC 31126

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouw en Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen
Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: **10.00 u.**,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG

Rekening: **IBAN:** BE93 7510 0260 2367, **BIC:** AXABBE22 t.n.v. Gemeenteleven Keizerstraat
Rekening: IBAN: BE72 9792 4444 1116, **BIC:** ARSPBE22 t.n.v. Diaconie VPKB Mechelen-N.

Kom naar Mij... dan zal Ik jullie rust geven. Mt. 11:28

We leven in een jachtige tijd. Iedereen wordt geregeerd door een agenda vol afspraken. We hebben nergens meer tijd meer, zelfs niet voor elkaar. Wie zou verwachten, dat alles veel rustiger verloopt dan vroeger omdat de werkweek tot zo'n 40 uur beperkt is en veel huishoudelijke werkzaamheden door apparaten en machines worden uitgevoerd, die komt bedrogen uit. En als we dat constateren, dan voelen we ergens een verlangen naar vroeger opkomen, toen alles nog rustig was, toen het leven nog in een menselijk tempo verliep en toen er nog niet zoveel dingen waren om je over op te winden en zorgen over te maken. Maar in dat herinneren, in die nostalgie vergissen we ons, volgens mij. Want het is niet in de eerste plaats de complexiteit van het bestaan, die ons ertoe dwingt om zo gejaagd te leven. Het is onze eigen ingesteldheid. We laten ons gek maken. We laten ons opjagen. We hebben niet de rust meer om nog eens echt ergens bij stil te staan, om eens echt even rustig te zitten en rustig te luisteren. Want we *moeten* nog zo veel doen - en uiteindelijk beseffen we maar nauwelijks, dat we het zelf zijn, die ons zo druk maken en zo onder druk zetten. Alsof we op de vlucht zijn - voor het verleden, voor het heden, voor heel de werkelijkheid. Alsof we in paniek zijn geraakt, omdat we ons houvast hebben verloren in het leven. Want dat is waar de Bijbel de oorzaak van zulke onrust zoekt: "de goddelozen zijn als de zee, zo opgezweept, dat zij niet tot rust kan komen, en wier wateren slijk en modder opwoelen", schrijft Jesaja (Jes. 57:20). Het beste medicijn tegen zulke onrust is Godsvertrouwen. Dat neemt de ongerustheid weg over de toekomst, die ondanks alle dreiging en onverantwoordelijk gedrag van mensen toch in Gods hand rust. En dat verlost ons van de last van het verleden, dat we achter ons mogen laten om rust te vinden in die God, die liefde en genade is.

JHB

Omhaling vrijwillige bijdrage 2/2013

Die gemeenteleden, die zich in het verleden hebben opgegeven om via het z.g. enveloppensysteem financiële verantwoordelijkheid te willen dragen voor onze kerkgemeenschap, kunnen op dinsdag 11 of woensdag 12 juni 2013 a.s. bezoek verwachten van één van de leden van kerkraad of bestuursraad.

Wie (nog) niet op regelmatige basis financieel aan onze kerk bijdraagt door ofwel dit enveloppensysteem of bankoverschrijving, willen wij vragen dit in overweging te willen nemen; u kunt zichzelf opgeven als "enveloppendonateur" bij één van kerkraads- of bestuursraadsleden, of wel een zelf te kiezen bedrag over te schrijven op de bankrekening van onze kerk (zie blz. 1 van dit kerkblad De Brug).

Kerkraad

Op de kerkraadsvergadering van mei kwamen volgende punten aan bod. Evaluatie van de kerkdiensten en de activiteiten van de afgelopen maand april en eerste zondag van mei. Ook het kamp waar meerdere jongeren van onze kerk en ook onze Dominee aan deelnamen, kwam aan bod.

We hadden het ook over de komende eerste zondagen van het najaar, de organisatie ervan en de groot huis bezoeken.

We kwamen ook nog even terug op de uitstap naar Antwerpen, de kerkdienst en de rondleiding in de stad, omdat enkele mensen vroegen waarom onze Dominee er niet bij was, hij ging die zondag voor in een zuster gemeente. Misschien was 7 april voor de uitstap niet zo goed gekozen.

We moeten ook vaststellen dat de opkomst voor de zondagse erediensten af en toe aan de magere kant is. We vergeten misschien wel eens dat wij als kerkgangers DE kerk zijn tot Gods eer en zegen voor anderen.

Het gebeurt ook dat juist voor 10 uur, als de ouderlingen en de dominee klaar staan om naar voren te gaan er dan nog een aantal mensen de kerk binnenkomen met het gevolg dat we even moeten wachten om de dienst aan te vangen.

Daarom mogen we vragen toch VOOR 10 uur in de kerk plaats te nemen.

De verkiezing van een ouderling.

Op onze vergadering van 6 mei hadden we het ook nog over de verkiezingen van zondag 5 mei. Georgette Saliba werd met ruime meerderheid van stemmen als ouderling verkozen. We zijn dankbaar voor haar instemming en wensen haar Gods zegen. Op Pinksterzondag is zij bevestigd in het ambt. We danken de kerkgangers voor hun gevoel van verantwoordelijkheid die zondag aanwezig te zijn.

Een woordje van dank.

We danken Rudi Van Messeem en Geert Van Cammeren voor de jaren dat zij ouderling in onze kerk waren, zij hebben een termijn gedaan van 2 maal 4 jaar (volgens ons kerkelijk reglement); zij mogen nu 2 jaar in de kerk naast hun echtgenote en kinderen zitten. We hopen later weer beroep op hen te mogen doen. Zij zijn 8 jaar een zegen geweest voor onze kerk, kerkraad en kerkgangers.

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Aysel Eke	0484-75 18 48
	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03
	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
Diakenen:	Hugo Wilmaerts	015 - 29 08 59
	Rina Joosten	015 - 41 95 73

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur.

zondag 02 juni
ds. J. Brouwer
Jeugdkerk!!
organist: P. Oerlemans
2° collecte: Diaconie

zondag 09 juni
ds. E. Van den Borgh
organist: E. Poncin
2° collecte: Ann Charlotte

zondag 16 juni
ds. J. Brouwer
organist: J. van der Wulp
2° collecte: Synodale kas

zondag 23 juni
ds. J. Brouwer
organist: J. van der Wulp
2° collecte: Luchthavenpastoraat

zondag 30 juni
ds. J. Brouwer
organist: J. van der Wulp
2° collecte: Kerkblad

zondag 07 juli
ds. J. Van Hees
organist: P. Oerlemans
2° collecte: Orgelfonds

Zieken

Dhr. Cyriel Van Doren heeft na een val enkele weken in het ziekenhuis moeten doorbrengen. Hij is inmiddels gelukkig weer thuis. We wensen hem spoedige beterschap.

Koffiedrinken

02 juni fam. Vandensavel
16 juni fam. Van Gorp-Van Cammeren

Dienstlijst kindernevendienst en baby-oppas

	<i>KND</i>	<i>Oppas</i>
02 juni	Younan	Sarah
09 juni	Elske	Noa
16 juni	Hanne	Guyny
23 juni	Hermien	Nynke
30 juni	Sali	Eva
07 juli	Younan	Sarah

Bijbelnamiddag maart

Op 28 maart 2013 kwamen wij samen voor de bijbelnamiddag. Dominee J.H. Brouwer opende met een openingsgebed. Op een speciale vraag van iemand die niet aanwezig was die namiddag, heeft dominee ook gebeden voor haar en de herstel periode ervan. Wij luisterden verder naar de uitleg over verschillende strekkingen / denominatie's van kerken, o.a. uitleg over de religie die open is voor alle volken. In zijn boek, verwees dr. G.D.J. Dingemans naar relatie tussen geloof en religie (zie Marc. 11).

Dan antwoordde dominee ook al de vragen daaromtrent.

Wij ronden de namiddag af met een 'goede thuis' wensen van dominee.

Op donderdag april 28, 2013 is de volgende bijbelnamiddag.

Iedereen is van harte welkom.

N. Nafarin.

Bijbelnamiddag april

Op 25 April 2013 kwamen wij samen voor de bijbelnamiddag. Dominee J.H. Brouwer opende met een openingsgebed. De zieken en degene in de herstel periode kreeg speciale attentie in zijn gebeden. Deze namiddag luisterden wij verder over hoofdstuk VII van het boek : uit Marcus 11: 1 – 12 : 44.

Wij hebben nog niet al de besprekingen kunnen doen, maar in onze bespreking, het grote gebod: God liefhebben en de naaste ! staat centraal.

(zie Marcus 12 : 30 en 31).

Nathalia mag de namiddag afsluiten met een gebed. Dan maakten wij een afspraak voor de volgende bijbelnamiddag, d.i. op donderdag, 30 mei 2013 in de kerk. Iedereen is van harte welkom.

N. Nafarin.

Activiteitenkalender

02 juni	Biddende moeders - kerkruimte 11u15
04 juni	Kerkraad - kerkzaal 20 uur
06 juni	Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
11 en 12 juni	Omhaling
15 juni	Synodale studiedag - Protestantse Kerk Brussel (Graanmarkt)
17 juni	Bestuursraad - kerkzaal 20 uur
20 juni	Seniorenmiddag - kerkzaal 14.30 uur
27 juni	Bijbelnamiddag - kerkzaal 14.30 uur

Verjaardagen

04 juni	Naomi Eke
05 juni	Sali Younan
12 juni	Fahmi Maghi
12 juni	Nathalia Nafarin
16 juni	Maria Camps wwe. Van Rooyen
17 juni	Lutgarde Van Goethem wwe. Denivelle
17 juni	Marie Louise Poedts wwe. Kockelkoren
19 juni	Pieterella van Leeuwen e. ter Haar
20 juni	Louis Van Cammeren
23 juni	Lorenzo Eke
25 juni	André Vanderhaegen
28 juni	Paul Cornelis
28 juni	Hugo Wilmaerts

“Eerste zondag”

Sinds enige tijd probeert de kerkraad op de eerste zondag van de maand een speciaal accent te leggen in de erediensten.

In juni verschuiven we de “eerste zondag” naar 9 juni, de tweede zondag dus. Daarvoor hebben we een goede reden: die zondag zal dr. Eddy Van der Borght voorgaan in de eredienst.

De Zuid-Afrikaanse predikant ds Desmond Tutu is een begrip in het verzet tegen de apartheid in Zuid-Afrika.

Sinds enkele jaren is ons gemeentelid, tevens docent aan de VU Amsterdam, als hoogleraar verbonden aan de Desmond Tutu leerstoel voor Jeugd, Sport en Verzoening.

Daarom hebben we aan hem gevraagd om ons iets te vertellen over het werk, de contacten en doelstellingen die daarmee samengaan.

De jeugdkerk is speciaal een week vervroegd om ook de jongeren de gelegenheid te geven deze bijzondere dienst bij te wonen.

We wensen allen een gezegende en leerrijke dienst toe.

Jeugdkamp 'Zout'

In het weekend van 3-5 mei zijn we met de jeugd van onze kerk op kamp geweest. Eerst wisten we niet echt wat we moesten verwachten, we zaten lang in de auto en toen we aankwamen leken de kinderen een beetje raar. We moesten naar boven naar de slaapplek waar iedereen sliep. Er was al veel volk en de meeste van ons moesten dus bovenaan slapen. Het was niet makkelijk om op je bed te klimmen aangezien er geen laddertje aan je stapelbed was, maar het is ons toch gelukt, ook uit het bed gaan was voor sommigen niet makkelijk. Dan gingen we eten, we aten spaghetti met veel saus. Na het eten kregen we vrij en kon je al wat mensen leren kennen, als je geen corvee had ten minste. Er waren vier corveegroepen, voor en na elke maaltijd moest er een groep aan het werk om af te wassen of om de tafel te dekken. Daarna was er een kennismakingspel om al wat namen te kennen. We zongen toen ook een liedje. Vervolgens was het tijd voor een bosspel in het donker moest je samen met je corveegroep zoveel mogelijk zout verzamelen, maar je moest wel zorgen dat je zout niet afgepakt werd. Groep vier (mijn groep) won het spel en we kregen een soort van lichtje met verschillende kleuren. Tijdens het spel leerde je je groep ook beter kennen, alleen kon je hun gezichten niet zo goed zien in het donker. Wanneer we terug op de kampplaats kwamen kregen we drank en snacks, dan mocht je gaan slapen of nog rustig beneden praten of spelletjes spelen. Het was natuurlijk wel leuk dat je mocht kiezen, zodat je als je zelf moe bent naar bed kan. Stilletjes aan ging iedereen wel naar bed. Boven moest je wel stil zijn dat je niemand wakker maakte, maar het licht was wel nog aan dus of er echt al veel mensen in slaap waren weet ik niet. Uiteindelijk ging het licht uit en kon je echt gaan slapen. De volgende ochtend kregen we als ontbijt eerst een sneetje zoutloos brood, dat vonden de meesten niet zo lekker, het was om te tonen dat zout smaak aan je leven geeft. Daarna kregen we wel gewoon brood. Na het ontbijt werd je in leeftijdsgroepen verdeeld en kreeg je bijbellen. We leerden dat wij het zout van de wereld zijn en op welke manieren. De jongste en de middelste groep was al klaar maar de oudsten kregen blijkbaar een lange uitleg. Je kreeg wat te drinken en dan nog een beetje vrij. Dan was het tijd voor de picknick het was prachtig weer dus we hadden echt geluk. Na het eten deden we buitenactiviteiten. Je werd per twee groepen samen gezet en wisselde af eerst speelde groep 1 en 4 cup, een spel dat ik niet zo goed kan uitleggen, maar wel leuk. Terwijl gingen groep 2 en 3 naar het bos om Stratego te spelen, en dan omgekeerd. Achter de activiteiten waren er workshops: foto, zang, sport, cupcakes bakken of knutselen. Bij sport kon je voetballen, salto's proberen, turnen en doen wat je leuk vind. In de cupcake workshop maakten ze speciale cupcakes. De zanggroep ging eigenlijk naar de winkel omdat er iemand jarig was, maar ze hebben ook een mooi kamplied gemaakt. In de foto workshop werkte ze rond het thema zout en in de knutsel workshop rond licht. Het was leuk en daarna kregen we nog vrije tijd lekker genieten van het mooie weer. De corveegroep die aan de beurt was moest de tafel beginnen dekken. We aten lekkere frietjes met hamburgers. Daarna weer corvee of vrije tijd. Dan kwam Jo De Rijck hij bracht een show over dromen, met veel grapjes en goocheltrucjes. Soms gevaarlijk, zo leek het toch. Toen hij weg was ging het kampvuur van start het was een klein vuurtje en niet iedereen zat er rond. Je mocht ook gaan slapen of vrij spelen. Na het kampvuur mocht je nog verder vrij spelen, doen wat je graag doet. De volgende dag kreeg je eerst beweging in het zonlicht en dan pas ontbijt, even gezond zijn. Dan was het corvee of je spullen pakken. Dan begon de kampdienst, het thema werd nog eens goed uitgelegd en de workshopgroepen legden ook nog uit wat ze hadden gedaan. Dan moest alles schoon gemaakt worden even pauzeren om een smosje te eten en dan weer verder kuisen. Ooh het kamp was gedaan iedereen kreeg zout in zijn/haar handen en nam afscheid van elkaar. Einde.

Miranda Wilmaerts

Postkoloniaal kerkelijk gesprek

Beste lezers en lezeressen, enkele jaren geleden nam ik eens deel aan de wekelijkse Bijbelstudie van een Afrikanenkerk uit Berchem. In deze pinkstergemeente verlopen de Bijbel-avonden voor mannen en vrouwen apart, om te vermijden dat de deelnemers zouden afgeleid worden of in verzoeking komen. Op de bewuste avond waren we met zes: twee Nigerianen, een Ghanees, een Burundees, een Zambiaan en ikzelf. Onderwerp van onze studie was het boek Exodus, maar de discussie kreeg al gauw een politieke ondertoon. Pastoor Kenneth, de Zambiaanse gespreksleider, vergeleek het wedervaren van de Israëlieten in Egypte met de koloniale ervaring in Afrika, iets waarover de meningen bij de deelnemers uiteen bleken te lopen. De Burundees had in Rusland gestudeerd toen het nog communistisch was, wat zijn visie van de geschiedenis sterk had beïnvloed. Volgens hem was kolonialisme synoniem met uitbuiting van Afrikanen, diefstal van land en grondstoffen en bovenal discriminatie ten voordele van de blanke heersers. De andere deelnemers waren het ermee eens dat racisme en uitbuiting zeker af te keuren waren als niet in overeenstemming met Gods wil, maar zij zagen toch ook opvallend veel positiefs. Zo hadden de koloniale meesters wegen en spoorwegen aangelegd, en scholen gebouwd. Zelfs al waren die scholen niet gelijk aan de scholen voor blanke kinderen, het was toch wel degelijk een vooruitgang. Pastoor Kenneth beklemtoonde dat de koloniale eveneens het Christelijk geloof en de Engelse taal hadden gebracht en hij zag dit als een duidelijk bewijs dat kolonialisme, net als de slavernij van de Israëlieten in Egypte, zonder dat de mensen zich daarvan bewust waren, uiteindelijk wel degelijk in Gods heilsplan paste. Uiteraard werd hiermee de mishandeling van de Israëlieten door hun Egyptische meesters niet gerechtvaardigd, net zo min als de misbruiken en discriminatie uit de koloniale periode. Elkeen blijft verantwoordelijk voor zijn daden! Overigens, zo drukte onze gespreksleider zijn gehoor op het hart, heeft ook de immigratie van Christelijke Afrikanen en de stichting van immigrantenkerken een plek in Gods plan. Christelijke immigranten en hun gemeentes moeten namelijk de verzwakte Europese kerken helpen om in Europa de opmars van de Islam te stuiten. Eigenlijk hadden de deelnemers aan deze Bijbel-studie niet zo'n hoge dunk van Europese Christenen. Ze waren het er allemaal over eens dat in Europa het geloof verwaterd is en dat de Europese kerken niet krachtadig genoeg hun stem laten horen. Zo ging het er bij hen niet in, dat in België de openlijke homoseksueel Elio di Rupo probleemloos eerste minister kan zijn en dat daartegen niemand protesteert. En wat met wettelijk toegelaten abortus en euthanasie? In feite voelden mijn mede-studenten zich moreel verreweg superieur tegenover de geboren Belgen die zulke afdwalingen gedogen, maar hier duikt een paradox (= schijnbare tegenstelling) op: hoezeer pastoor Kenneth de vermeende Europese morele laksheid ook kritiseert, dit leidt er hem niet toe, op te hitsen tot opstandigheid, wel integendeel. Zowel in deze van oorsprong Nigeriaanse kerk als in alle andere Afrikanenkerken die ik ooit bezocht, spoorden de predikanten hun gelovigen aan, hard te werken en gehoorzaam te zijn aan de Belgische wetten, alsook om Nederlands (of in Brussel Frans) te leren. In één kerk hing zelfs een portret van koning Albert naast een Belgische vlag. Maar er is nog een paradox: het morele superioriteitsgevoel van deze mensen berust niet op de waarden van één of andere prekoloniale Afrika-beschaving die door de Europeanen zou vernietigd zijn, maar wel op de beschaving en het geloof die de Europese koloniale zelf naar Afrika hebben verplant. En die nu als een boemerang terugkomen?

Hugo Wilmaerts

Geschiedenis van mijn jeugd

Mijn naam is Cyriel Van Dooren en ik ben op 22 november 1932 geboren in Mechelen als zoon van groentehandelaars. Vader en moeder kwamen aan de kost door op de Zandpoortvest groenten te kopen en die dan in Brussel verder te verkopen. Mijn vader ging naar de protestantse kerk op de Keizerstraat, mijn moeder bij de katholieken, en ze zijn dus respectievelijk protestants en katholiek begraven. Wat ik in mijn kindertijd het allerliefste deed, was gaan zwemmen in het domein van Hofstade. Af en toe gingen mijn broer en ik ook wel eens naar één van de cinema's die er toen op de Bruul waren.

Nadat ik had leren lezen, schrijven en rekenen in de basisschool op de Nekkerspoel, begon ik eerst aan het middelbaar in Scheppers, maar dat duurde slechts enkele maanden, ik kon er niet aarden. Wat ik mij uit mijn tijd op Scheppers nog levendig herinner, is dat we drie dagen per week op de speelplaats Frans

moesten spreken, de overige drie dagen mochten we Vlaams praten. Dat Frans spreken zo onder Mechelaars was erg moeilijk en niet iedereen deed dat. Wie echter op een "Franse dag" betrapt werd op Vlaams spreken, kreeg de "signe" (Frans voor "teken"), dat was een klein doosje met een potloodje erin. Je moest dan je naam op een papiertje schrijven en in dat doosje steken. Alle leerlingen wiens naam in het doosje stak, moesten nadien een boete betalen van twintig centiem. Na mijn korte doortocht op Scheppers, stuurden mijn ouders mij naar het Atheneum op de Bruul. In die tijd was dat een school enkel voor jongens en met alleen maar meesters, geen juffen. Eigenlijk kon ik met die meesters niet zo goed opschieten, dikwijls brulden ze tegen ons en sommigen sloegen ons. Bovendien hadden ze uitsluitend aandacht voor de goeie leerlingen, van de anderen trokken ze zich niks aan. Tegenwoordig moeten schoolmeesters zo'n dingen niet meer proberen, of ze moeten voor de rechter komen wegens kindermishandeling!

Na mijn schooltijd werkte ik onder meer bij een meubelmaker en in een metaalfabriek. Voor dat metaal had ik avondschool gevolgd in TSM (= Technische Scholen Mechelen) toen Raymond Torfs daar directeur was. Gedurende acht jaar was ik ook redder in het open lucht zwembad van Rumst (vlakbij de Rupel). Dat baantje had wel het nadeel dat je dan in de winter werkloos was, maar zoals ik hierboven schreef, op sportief gebied was zwemmen mijn eerste liefde. Overigens, van liefde gesproken, ik bleef mijn hele leven vrijgezel, maar ongelukkiger ben ik daarom niet geweest. Mijn goede raad aan onze jongeren: maak van het leven het beste zoals het komt.

Cyriel Van Dooren

Noot:

- de titel van dit artikel is een toespeling op "Geschiedenis mijner jeugd", een postuum (= na zijn dood) verschenen boek van Hendrik Conscience (1812-1883)
- een centiem was het honderdste deel van een frank (voormalige Belgische munt eenheid, op 1 januari 2002 vervangen door de euro)

Vanuit de diaconie

Enkele dagen geleden vroeg Isabella, een vijftigjarige collega uit Schoten, of ik soms zin had om onder de middag met haar iets te gaan drinken, ze had iets ernstigs te vertellen. Blijkbaar had ze huwelijksproblemen en ze wilde over één en ander graag mijn mening kennen.

Dit deed mij terugdenken aan de echtscheiding van mijn eigen zus Mieke, nu zo'n zeventien jaar geleden. Mijn ex-schoonbroer hield er al een tijdje een minnares op na en mijn zus was zo ongeveer de laatste in het dorp die dit te weten kwam. Ze had het allemaal niet zien aankomen en de klap kwam dan ook zwaar aan. Ons Mieke ging de volgende jaren door een diep en donker dal, waarbij bovenop de pijn en vernedering nog eens de zorg kwam over twee kinderen (toen respectievelijk zes en vier jaar oud). Maar mijn zus krabbelde recht en sedert een tiental jaren is ze opnieuw gelukkig in de armen van Frans, een echtgescheiden ex-alcoholist. Ik ben bijzonder trots op mijn zus en haar vriend: het was voor Mieke niet makkelijk de rug weer te rechten na de mokerslag van de echtscheiding, en Frans verdient respect voor zijn strijd en overwinning tegen de drankduivel.

In sommige kerken worden echtgescheidenen wel eens met een scheef oog bekeken. Zeker, uit de Bijbel blijkt dat God ons opdraagt zoveel mogelijk zorg te dragen voor ons huwelijk en dat Hij afkerig staat tegen echtscheidingen (zie bijvoorbeeld Matteüs 19:9). Maar laat ons toch niet vergeten dat hoedanook mensen feilbaar zijn en blijven en dat heel veel mensen buiten hun wil geconfronteerd worden met een echtscheiding. Als men niet alle bijzonderheden van een situatie kent, is het vermetel erover te oordelen. De taak die wij als Christenen best kunnen opnemen wanneer mensen ons vertellen over hun huwelijksproblemen, is liefdevol luisteren en voorzichtig advies geven zonder in andermans plaats te willen beslissen en zonder met betweterig opgestoken vingertje de levieten te lezen. We kunnen een voorbeeld nemen aan het gesprek van Jezus met de Samaritaanse vrouw aan de put van Jacob (zie Johannes 4). Hij keurt niet goed dat ze vijf mannen heeft gehad en nu met een zesde woont, maar knoopt toch een gesprek aan.

Overigens kent ieder huwelijk zijn hoogtes en laagtes, nergens is het voortdurend rozengeur en maneschijn. Liefde (ook die tussen man en vrouw) is en blijft immers bij uitstek een werkwoord...

Hugo Wilmaerts

Uit het synodaal nieuws van 15 mei 2013:

Oecumene

Overleg van Christelijke Kerken in België

PERSBERICHT - 25.04.2013 –

Het overlegorgaan van Christelijke Kerken in België geeft uiting aan zijn diepe droefheid over het voortdurende en toenemende verlies van mensenlevens in Syrië. Wij betreuren het geweld en willen onze medelevende steun betuigen met al diegenen die verwickeld zijn in deze conflictsituatie als onschuldige slachtoffers. Wij pleiten voor vrede en een einde aan de vijandigheden. We betreuren vooral de ontvoering van de Syrisch-Orthodoxe en de Grieks-Orthodoxe aartsbisschoppen van Aleppo en dringen aan op hun onmiddellijk vrijlating. Tegelijkertijd nodigen wij de inwoners van Vlaanderen uit, genereus te reageren op de oproep van het 12-12-consortium (<http://www.1212>) ter ondersteuning van haar humanitaire hulpacties in dit door oorlog verscheurde land.

Namens het overlegorgaan, Kanunnik Dr. Robert Innes, voorzitter.

'n Hart voor Burango

Jumelage

Wie in Rwanda rondrijdt, ontmoet daar vrienden. Broeders en zusters. Voor ons in Europa soms een beetje een versleten uitdrukking om medechristenen mee aan te duiden, maar in Afrika een voelbare realiteit. We horen bij elkaar, omdat we bij die ene Heer horen. En daarom leven we met elkaar mee en geven we om elkaar. Voor ons in ABL komt dat tot uiting in de jumelage met de regio Itabire van de Eglise Presbyterienne au Rwanda. We houden contact met elkaar via e-mail, bidden voor elkaar en leven met elkaar mee in wel en wee. En we hebben enkele jaren geleden ook een gedeelte betaald van het herstel van de waterleiding in de hoofdplaats, Kugituntu.

We kunnen ons hier nauwelijks voorstellen, hoe'n centrale rol in Rwanda de kerken spelen in het dagelijks leven. Veel scholen en ziekenhuizen zijn door de kerken opgezet. Maar omdat 95% van de mensen christen is, is het ook rond de kerkelijke gebouwen dat mensen elkaar ontmoeten. Vooral in een streek als Itabire, waar maar weinig echte dorpskernen zijn en de huizen verspreid door de heuvels gebouwd zijn. Daar is het extra van belang, dat er genoeg multifunctionele ruimten zijn als trefpunt en centrum van activiteiten.

Burango

De mensen van Burango hebben onze hulp gevraagd om zo'n centrum te realiseren. Want hun eigen middelen schieten daarvoor tekort. Itabire is immers één van de armste streken van Rwanda. Dat wil niet zeggen dat ze er geen moeite voor doen. Vorig jaar hebben ze geprobeerd om met goedkope materialen een zaal te bouwen. Maar dat is mislukt: juist toen ze het dak wilden plaatsen, zijn de muren ingestort. Twee doden zijn daarbij gevallen. En alle spaargeld zijn ze kwijt. Bovendien zijn ze nu verplicht om dure bakstenen te gebruiken. Daarom hebben ze aan ons gevraagd om 75% van

de kosten voor onze rekening te nemen. De andere € 6.000 hebben ze in 9 maanden tijd zelf bij elkaar gekregen. Maar ze kunnen pas met bouwen beginnen, als het hele bedrag er is. Anders gaat in de regentijd alles weer kapot.

Ons district heeft toegezegd, te doen wat we kunnen. Maar we zijn er nog lang niet. Er is nog bijna € 10.000 nodig. Voor ons een groot bedrag. Voor Itabire een onbereikbaar kapitaal. Daarom doen we nogmaals een dringend beroep op gemeenten om voor dit doel te collecteren. Maar ook op u als medechristen om uw broeders en zusters in Afrika niet in de steek te laten. Als het om onze eigen kerk zou gaan, zouden we toch ook ons hart en onze beurs niet gesloten houden?

Collecte-opbrengsten kunt u storten op rekening BE29 0680 7158 0064 (Uniprobél) o.v.v. Itabire.

Particuliere giften op rekening BE37 0680 6690 1028 (Protestantse Solidariteit) o.v.v. Itabire (vanaf € 40 fiscaal attest).

De kerk leeft. We kozen voor die woordvolgorde. Misschien weinig bescheiden. Zet het laatste woord vooraan en het klinkt meteen ootmoediger: *Leeft de kerk?* Niet dat dat geen vraag voor ons is. Of de kerk leeft moeten we ons als *mensen van de weg* (die Jezus wees) steeds opnieuw afvragen. Eens te meer in onze tijd, waarin de kerk krimpt en zij zich alleen al daarom genoodzaakt ziet, zich vragen te stellen over haar levensvatbaarheid en missie. Het antwoord is nooit definitief, maar zal de ene keer volmondiger ja (of nee) klinken dan de andere keer. Dat hoort nu eenmaal bij het (kerkelijk) leven (!).

Hoe dan ook, wie naar de inhoud van dit nummer kijkt, kan daarin een kerk herkennen, die volop bruist van leven. Woede en vreugde wisselen elkaar af. We zien een zingende kerk, protesterende kerk, belijdende kerk, filosoferende kerk, mondiale kerk, oecumenische kerk, jeugdige kerk, ecologische kerk, pastorale kerk, (zelf)kritische kerk, (bijeem)vergaderende kerk, feestende kerk... een kerk van gezellige ontmoeting en *ongezellige* kritische vragen, kortom een kerk vol leven en dynamiek.

We lezen over 100 jaar steun aan de jeugd (Juventus), de feestelijke kinderregiodag in Hasselt en over het komende Geuzenfeest (voor jong en oud) in Horebeke. We horen protest tegen het onrecht, dat er voor Palestijnen in Palestina steeds minder ruimte overblijft en over de afkalvende *gastvrijheid* in het Westen ten aanzien van vluchtelingen. De *Ecokerk* moedigt ons aan duurzaam om te gaan met water. We horen zangoefeningen in verband met het nieuwe liedboek. We vernemen over een rechtvaardige die door een welbepaalde stad (onze wereld?) liep om de mensen een geweten te schoppen. We lezen over de aanstaande 10e Assemblee van de Wereldraad van Kerken die 560 miljoen christenen (ja ook de VPKB) representeert... Kortom, heel wat leven in de kerkelijke brouwerij.

Namens de redactie, Ds. Ernst VEEN

Protestantse Radio- en Televisieuitzendingen

R A D I O

VRT op Radio 1 op woensdag om 20u03

19 juni Mens voor de mensen zijn:
Zin om te leven, door Frank Marivoet

Voor jong én oud!
Zondag 2 juni Protestantse kerk, Lange
Winkelstraat 5, Antwerpen-Noord
12.00u

Musicalgroep Besoyen presenteert:

Jozef
de dromenkoning

www.Jozefdedromenkoning.nl